

Jornades sobre la inclusió social a les arts escèniques

Organitza: Teatre Principal de Palma

**Teatre
Principal**

El dia 20 setembre obria la Jornada **Ester Bonal** (Barcelona)
amb la ponència “**Arts escèniques: eines per una vida vivible**”

Inicia la seva formació musical als 5 anys en l'ARC, taller de sensibilització musical i plàstica, de Barcelona. Formada en direcció coral i pedagogia musical. Professora de música en centres educatius de secundària obligatòria durant 10 anys, cap d'estudis de l'escola de música municipal Can Ponsic de Barcelona durant 8 anys i directora de Xamfrà, Centre de Música i escena per a la inclusió social (barri del Raval de Barcelona), del Telar de Música (empresa social de recursos i propostes que usen la música com eina) i professora de la ESMUC (Escola Superior de Música de Catalunya) des de 2002. Co-dirigeix el Postgrau d'art i impacte social de l'Institut del Teatre (Barcelona) des de 2017.

Per situar al grup en context, després d'una benvinguda participativa, l'Ester proposa escoltar una cançó sobre allò que identifiquem com a valors de la cultura actual (capitalista i neoliberal). Es tracta d'una adaptació lliure de la melodia *My Favourite things* de Rodgers and Hammerstein.

Les meves coses preferides

*Entre les meves coses preferides
vull una casa amb jardí i amb piscina
vull un gran iot per poder navegar i
que el cuiner es digui Ferran Adrià!*

*Si tu en tens tres jo segur en tindrè quatre
sempre hi haurà un altre rècord a batre
perquè el que cal és créixer i l'ambició
és el camí que fa tot campió!*

*Seré el magnat del coltan de la terra
i no hi fa res si esclata alguna guerra
morts i explotats són danys colaterals
l'important és controlar els capitals!*

*Especula!
Sigues hàbil!
Tot es pot comprar!
No en tinguis cap dubte
sempre hi ha un corrupte
polític o capellà!*

*Per ser dels meus cuida les aparences
deixa de banda principis, creences,
que són les màximes dels perdedors
i tu i jo som hàbils depredadors!*

*L'important és aconseguir la meta
que justifica els mitjans i estratègies
si la mirada és en els resultats
l'èxit seran diners a cabassats!*

*Desconfiança és la millor aliada
Si vols tenir la gent ben enganyada
sembla discòrdia en fòrums i debats
i manipula les comunitats!*

*Si les trampes
et serveixen
pel teu objectiu.
No et sentis culpable,
burros són els altres
i tu sigues el: més viu!*

Davant d'aquest "tenir abans de ser" i de la deshumanització creixent perquè el llindar de la dignitat humana es rebaixa, com si es tractés d'una condició "negociable", l'actitud més estesa és la de "no hi ha res a fer".

I en preguntem: Quin món tenim? Quin món voldríem? Per explorar aquestes preguntes proposa una cita i algunes preguntes:

No passis per aquest món sense intentar canviar-lo (Che Guevara)

Quan ens plantejem "canviar el món" (o un trosset, o algunes coses...) des del nostre

context social, professional, cultural...?

Per què i per a què ho fem?

Per qui i per a qui ho fem?

Què entenem per educació?

És a partir de reflexionar sobre aquestes preguntes que ens cal dur a terme les nostres accions, amb l'ètica i l'honestedat com a teló de fons i sense celebrar els èxits massa aviat (com diu Gayatri Spival)

I per què a través de les arts?

Vivim una crisi d'atenció. Una crisi d'atenció que patim a totes les edats i en totes les dimensions..., i deixeu-me dir que, en aquest terreny, l'educació desaprofita, i molt, les eines precioses que són les arts.

I d'entre les arts, les arts efímeres, aquelles que no podem "tenir", que només ens travessen i ens deixen una empremta en el que som, faciliten noves relacions comunicatives entre els individus i els permeten, a més, l'expressió simultània d'allò divers, en un procés compartit de bondat i bellesa. Perquè les arts fetes en comunitat són cooperatives en essència. Les arts fetes en comunitat són generadores de climes i condicions que fan de l'atenció, però també del rigor i la disciplina, individual i grupal, una necessitat, en lloc d'una imposició.

El teatre, que a l'antiga Grècia era bressol de pensament crític de la ciutadania, la música i la dansa, que formaven part de la *paideia*, són facilitadors extraordinaris del conreu de la mirada, de l'escolta, del tacte..., que són els sentits que ens cal recuperar, els que ens permeten re aprendre l'atenció, amb els que recuperem el ser "tocats", i només si ens deixem colpir, si revivim la permeabilitat emocional, estarem refent

un camí d'esperança, d'una vida vivible.

La Jornada va continuar amb un **diàleg obert** amb convidats amb molt recorregut des de diferents disciplines, enfocaments i contextos: "Propostes inspiradores i diverses en contextos, col·lectius, territoris i metodologies."

Nacho Bilbao "The Cross Border" (Madrid)

Músic, artista escènic i *arteducador*. Director musical i *arteducador* de l'entitat The Cross Border, el seu treball es mou en la intersecció música, escena i transformació social. Ha coordinat projectes de creació comunitària com a Generación Global al Centro Conde Duque de Madrid, Mundo Barrio, de CiudaDistrito Madrid, ¡Invéntate una ópera! en Teatros del Canal, Un 6 y un 4 del Programa de residencias Levadura, o *Espacio Supersónico* al Festival Teatralia.

Presenta tres projectes diversos que realitzen des de la entitat però que parteixen del teatre aplicat com a enfocament d'intervenció, posant especial èmfasi en el teatre fòrum i el teatre documental com metodologies.

- *Fiesta fiesta fiesta*: obra de teatre documental representada amb la tècnica verbatim sobre la diversitat cultural en els instituts espanyols i les noves identitats transnacionals. Escrita i dirigida per Lucía Miranda. Els personatges són alumnes, mares i pares, professores i personal no docent d'un institut de secundària. *Fiesta, fiesta, fiesta* barreja reggaeton amb Verdi, les noies amb vel són galàctiques, les flautes no sonen, a Mustafà li agraden les cristianes i tots els adults guarden un secret. L'obra parla de l'educació i del sistema educatiu, de l'adolescència, la immigració i sobretot de la identitat, la individual i la col·lectiva.

- *Alicias buscan Maravillas*: obra de teatre documental *site-specific*, versió del clàssic de Lewis Carrol en el qual el país de les meravelles està habitat per persones amb diversitat funcional. Escrita i dirigida per Lucía Miranda. Estrenada al Centro Dramático Nacional dins del cicle *Una Mirada Diferente*.

Alicias buscan Maravillas és una versió libèrrima i particular d'*Alícia en el país de les meravelles* i *Alícia a través del mirall*. El País de las Meravelles està en perill i per salvar-lo Alícia necessita fer sis coses impossibles abans de l'hora de esmorzar. L'acompanyen personatges amb diversitat: sobreres amb patiment mental, una persona cega o un grup de floretes amb síndrome de down.

- *Mundo Barrio*: projecte d'acció i creació comunitària amb joves del barri de San Cristobal de los Ángeles, que conjumina creació escènica, mediació comunitària i mentorització per joves en risc d'exclusió. Madrid.

Constanza Brncic (Barcelona)

Coreògrafa i ballarina. Llicenciada en Filosofia i Màster en Pensament Contemporani i Tradició Clàssica per la UB, actualment realitza el programa de doctorat en Filosofia contemporània. Professora de composició i improvisació al Conservatori Superior de Dansa (Institut del Teatre de Barcelona) i professora convidada a l'ESAD (Escola Superior d'Art Dramàtic).

Constanza va presentar tres projectes de creació escènica col·laboratius i socials, en els que participa com a coreògrafa i directora

- **PI(È)CE Projecte intergeneracional de creació escènica**

El projecte intergeneracional de creació escènica PI(E)CE inicia les seves primeres passes el 2011, impulsat i produït pel Teatre Tantarantana de Barcelona i per la coreògrafa Constanza Brncic i el dramaturg Albert Tola. En la seva primera edició es tractava d'un taller de creació escènica dirigit a joves del barri del Raval i realitzat fora de l'horari escolar. En les sis edicions següents s'incorpora gent gran del barri i es comença a treballar als instituts públics de la zona, en horari lectiu i en col·laboració amb l'equip docent dels centres. El resultat és una experiència artística i social que propicia dinàmiques d'escolta i de reflexió al voltant dels processos d'aprenentatge, del lloc i de la funció de l'art i, en definitiva, al voltant de l'entorn social, polític i econòmic de les persones implicades. A través de la paraula i de la dansa, a través de la trobada entre persones de diverses edats, procedències i llengües, proposem una immersió en un procés de creació col·lectiva: el resultat es presenta al teatre, que

obre les seves portes a altres públics, a altres mirades.

• **El monstre al laberint, Òpera Participativa**

Estrenada al Teatre Grec en el marc del Festival Grec 2018 Jonathan Dove / Alasdair Middleton Direcció: Constanza Brnčić / Simon Halsey.

És la música, el cant i el món de l'escena en general un territori reservat de manera exclusiva als professionals de la interpretació? La directora artística i coreògrafa Constanza Brnčić i el director musical Simon Halsey us responen portant a Barcelona una experiència escènica nascuda fa uns anys de la mà de la London Symphony Orchestra (LSO), la Berliner Philharmoniker i el Festival d'Aix-en-Provence. Ells van encarregar al compositor Jonathan Dove una peça contemporània destinada a ser representada per un repartiment mixt d'intèrprets professionals i aficionats. La peça, en forma d'una òpera, va ser estrenada el 2015 i des d'aleshores s'ha vist a Berlín, a Londres, a Aix-en-Provence... El muntatge arriba ara a la Ciutat Comtal en una nova producció impulsada pel Grec 2018 Festival de Barcelona i la Fundació Orfeó Català - Palau de la Música Catalana que porta a escena els músics de la Jove Orquestra Nacional de Catalunya i els Cors de l'Orfeó Català, a més de tres cantants solistes i cantaires aficionats de totes les edats. Joves músics carregats de talent i un artista de circ s'afegeixen a la proposta, que explica una història senzilla que tothom coneix: la de Teseu i la seva lluita contra el monstruós Minotaure, un ésser que s'amaga dins d'un laberint al palau de Minos, rei de Creta, interpretat amb la veu profunda de Lluís Homar, i que devora els joves que hi són introduïts com a ofrena. Pareu atenció a Quim Girón, l'artista que interpreta el Minotaure, perquè és un professional del circ que ha renovat aquest gènere amb uns espectacles frescos i absolutament diferents en els quals l'element animal de l'ésser humà té molt a veure. Tot plegat és una creació musical col·lectiva i participativa amb elements de circ que sí, és una creació artística però també una aventura humana enriquidora que potser canviarà la visió del món de l'escena que tenien els que hi han participat com a intèrprets però també la dels qui l'han vista des de la butaca.

• **TOTSDANSEN Projecte de dansa amb adolescents i professors als instituts de Catalunya.**

El *Tots Dansen* és una extensió a tot Catalunya del Tot Dansa, una iniciativa organitzada en l'àmbit barceloní pel Mercat de les Flors, Institut del Teatre i Institut d'Educació de Barcelona (IMEB). Tots Dansen i Tot Dansa comparteixen un mateix objectiu: apropar el

llenguatge del moviment i la dansa contemporània al públic jove. Es presenten com una eina educativa pel professorat alhora que s'introdueixen com una vivència i experiència positiva, tant personal com col·lectiva, per a l'alumnat dels instituts d'ensenyament secundari. Tots Dansen està organitzat pel Mercat de les Flors, Consorci Transversal-Xarxa d'Activitats Culturals i vuit teatres de vuit municipis membres de la Xarxa: Teatre Monumental de Mataró, Teatre Auditori de Granollers, Teatre Principal d'Olot, Teatre-Auditori Sant Cugat, Teatre Principal de Vilanova i la Geltrú, Teatre Kursaal de Manresa, Teatre Auditori Felip Pedrell de Tortosa i Teatre el Jardí de Figueres. La formació al professorat és una part essencial pel projecte i es materialitza en un curs de 25 hores de durada.

Jordi Mas (Mataró, Barcelona)

Enginyer agrícola, professió que mai ha fet servir. Cursa l'escola de circ Rogelio Rivel, i molts cursos de varies disciplines de circ, sobretot malabars, manipulació, pallasso i també de circ social.

Ha creat i tirat endavant les companyies Trifaldó i circ Vermut (encara actiu) i creador del circ Bombeta (que amb altres actors han fet el projecte MUR)

Fundador i membre actiu de l'Associació de les Arts del Circ Cronopis de Mataró, que vetlla per la cultura de base i la difusió del circ en general. També fundador i membre actiu de Can Fugarolas, "hotel" d'entitats i associacions, autogestionat, que fa possibles projectes com el de Cronopis, mur i molts altres.

Circ Bombeta (grup de circ integrat) neix l'any 2008 fruit de la sinèrgia creada entre Cronopis, associació que promou el circ des de la base, i l'Associació per l'Integració Social "Taller d'Idees". La idea inicial dels dos col·lectius era fer un curs de circ per a persones amb diferents capacitats amb l'objectiu de treballar la motricitat, l'autosuperació, la creativitat, la confiança... S'organitza, doncs, un tastet de les diferents disciplines de circ i amb el temps l'interès per al circ dels usuaris augmenta i l'objectiu passa a ser millorar tècnicament per poder arribar a actuar en un futur.

S'havien fet espectacles i mostres al final de cada temporada, però calia un objectiu més ambiciós per les persones ja que any rere any el nivell era més alt. És així com s'acaba creant el grup de circ integrat Circ Bombeta, amb artistes que tenen un do per estar dalt l'escenari i fan gaudir tan o més que qualsevol altre espectacle. Llavors es va crear L'últim cowboy, espectacle creat arran de l'experimentació i la millora dels (finals de curs) anteriors.

Amb aquesta mostra/ espectacle vam fer bastant bolos, a centre cívics, festivals de circ, festes majors....i de fet encara estan en actiu.

Després d'això ja vam començar la producció de Mur, ja una producció molt més ambiciosa. Una performance visual, circense, amb música en directe i molt, molt d'humor. Una coproducció de la Fundació Maresme, Cronopis Espai de Circ de Mataró i Camaleònica Produccions. També compta amb la col·laboració de l'Institut Català de les Empreses Culturals.

L'obra, de la (Cia)3, està dirigida per Nacho Flores i compta amb Joaquim Aragó com a productor executiu i Ramón Giménez, el fundador d'Ojos de Brujo, com a responsable de la música original. L'equip el completa Circ Bombeta (Oriol Morgades, Quique Maltas, Sergi Comesas, Manolo Osorio), integrada per persones amb diversitat funcional; Circ Vermut (Jordi Mas i David Candelich); l'acròbata Alberto Munilla; l'il·luminador Xavier Valls, i Elisa Echegaray, responsable del vestuari. Martí Cano, David de la Rosa, Urània Estelrich i David Lafuente donen suport als intèrprets damunt l'escenari. Atzur Produccions s'encarrega de la comunicació i els vídeos de l'espectacle.

Mur ha suposat un gran repte, en primer lloc perquè és una producció de circ amb majúscules, i en si mateix, això ja és un repte. Però el repte més gros ha estat burocràtic i també filosòfic, quan Circ Bombeta s'ha posat front la professionalització i la complexitat que suposa. Uns dels aspectes sobre el que s'ha hagut de demanar ha sigut la contractació i remuneració de persones amb discapacitat. Un padàs prenen decisions provisionals amb les que se senten semi-còmodes pendent sempre de la continuïtat del projecte. I això connectat amb reflexions de caire més filosòfic, perquè seguint amb el mateix exemple pels components de Circ Bombeta la professionalització del projecte no té el mateix significat.

Taller del colectivo Lisarco

Des de Teatre Principal es va convidar a entitats de la ciutat (ONCE, FIET, La Nostra Veu, Coordinadora Balear i ASPAYM, entre d'altres) a gaudir d'aquest taller que va propiciar la trobada de un grup molt divers jugant experimentant i coneixen's a través del moviment, la exploració de l'espai i el cos.

Colectivo Lisarco és una associació de professionals de diferents disciplines que dissenya i desenvolupa projectes artístics i pedagògics col·lectius des de l'any 2006. El seu objectiu és fomentar una cultura més oberta, participativa, accessible i descentralitzada, que reflecteixi les necessitats i les particularitats de les diferents comunitats. Estan en desacord amb les jerarquies culturals, creuen en la co-autoria de l'obra i en el potencial creatiu de tots els sectors de la societat, recolzant-se en la riquesa que proporciona la diversitat i la inclusió. Un dels pilars del Colectivo Lisarco és la companyia professional de dansa, des d'on donen cos a la seva ideologia com a associació. Totes i tots som creadors de cultura, no mers consumidors, capaços de generar junts nous significats compartits.

Varem acabar el dia amb **programació artística** amb la que el Teatre Principal convidava a la ciutat a descobrir la pel·lícula ***Une jeune fille de 90 ans de Valeria Bruni Tedeschi i Yann Coridian (França, 2016)***

En la secció de geriatria de l'hospital Charles Foix d'Ivry, Thierry Thieû Niang, un famós coreògraf, organitza un taller de dansa per a pacients d'Alzheimer. A través de la dansa, s'expliquen les vides i els records: penediments, amargors, moments d'alegria i soledat. Blanche Moreau té 92 anys. Durant el rodatge, s'enamora del coreògraf. El simple fet d' enamorar-se és ja de bojos, però ja no hi ha gens com a tal en Blanche: la seva malaltia s'ha convertit en bogeria d'amor.

El segon dia de les Jornades comença amb **un taller semi pràctic sobre disseny de projectes de creació artística inclusiv i comunitaris**. Impartit per Eva Garcia, actual comissària d'Art i Part programa creació artística comunitària de l'Ajuntament de Barcelona, s'aborda juntament amb els participants aspectes relacionats amb la posada en marxa i concepció de projectes comunitaris i artístics.

Sentit i motivacions

Terminologia i llenguatge

Relació amb el context, les institucions i els participants

El paper dels artistes i el procés de creació artística versus el procés

Seguidament es van lligar aquets continguts amb experiències concretes, en aquest cas a la pròpia illa de Mallorca, posant en valor i visibilitzant projectes i professionals propers: **Presentació de projectes locals.**

Maria Antònia Oliver Ribas filla de mallorquins nascuda a Sau Paulo, arriba a Mallorca al 8 anys. Comença els seus estudis de teatre als 18 anys cursant 3 anys a Escola d'arts dramàtiques del Consell de Mallorca. Es llicencia en Dansa Contemporània-Coreografia a l'Institut del Teatre de Barcelona. Al mateix temps fa formacions no acadèmiques amb diferents mestres per Espanya i Europa. És convidada com a coreògrafa per l'American Dance Festival.

Guanya el Premi a Joves Creadors de la Mediterrània i de la Jove Creació de Catalunya. També el Premi Cabueñas del Ministeri de Cultura i dues vegades el Premi de Projectes Escènics de l'Ajuntament de Palma i el Premi dels Teatres Públics de Mallorca a la creació.

Ha estat professora durant 7 anys a ESADIB (Escola superior d'art dramàtic de Illes Balears) i és professora de Dansa Educativa en el departament de Pedagogia del Conservatori Superior de Mallorca. Com a cía Mariantònia Oliver, és creadora i directora de tots els seus projectes des de 1989 fins ara.

Sobre als projectes escènics socials pensa que és molt important diferenciar quan un projecte està enfocat des d'un espai estrictament artístic i quan al projecte necessita d'un artista per realitzar una proposta social. Per ella, és molt important la diferència.

Comparteix diferents exemples de projectes que realitza o ha realitzat: els espectacles *Las Muchas* i *Las Muchisímas*, que són projectes artístics que potser són percebuts com projectes socials perquè es creen amb persones no professionals, dones grans. En realitat són propostes artístiques on allò artístic reverbera cap allò social.

El projecte *Jocs Coreogràfics* construït amb joves de 10 i 11 anys a escoles a horari lectiu, és un projecte de creació amb la implicació del 100% de l'alumnat i mestres cap una creació col·lectiva.

Les dues propostes son exemples en els que la artista parla de procés de creació pur i dur.

En canvi en el projecte *Ànima*, el projecte *Espai* i *Ballamunt* són estrictament de caire social concebuts amb una direcció artística. En aquets casos es tracten de projectes per mobilitzar a gent major, joves amb risc social i un projecte intergeneracional.

Maria Magdalena Garzón

És ballarina i actualment estudiant del Grau Superior en Coreografia de l'Institut del Teatre. Compagina la tasca creativa amb la feina pedagògica i s'interessa pel treball del cos i l'expressió en diversos contextos i grups socials, plantejant una actuació des de projectes de l'àmbit socioeducatiu.

Presenta el projecte de creació en dansa en l'àmbit de la diversitat visual: *Mirall dins un mirall*. Beca de l'Observatori de les Arts Escèniques Aplicades de l'Institut del Teatre

El desenvolupament d'aquest projecte s'emmarca en el context institucional i de formació de l'Institut del Teatre i d'acció social de l'Organització Nacional de Cecs Espanyols (ONCE). D'aquesta manera el projecte artístic en l'àmbit de la diversitat visual es desenvolupa des de dos eixos principals d'acció; d'una banda, la creació d'una peça escènica a partir del llenguatge de la dansa contemporània - proposant una aproximació al fet creatiu a través del treball de cos conscient i compromès - i de l'altra, la investigació en l'audiodescripció en dansa com a proposta dissenyada per a l'accessibilitat i incident de ple en la possibilitat de canvi i transformació.

L'equip artístic està format per Javier Gimeno i Natàlia Roig, ambdós intèrprets i co-creadors en la peça i que presenten una deficiència visual considerada de ceguesa total, Carmen Gómez i Magdalena Garzon.

Mirall dins un mirall és el resultat escènic del procés de creació al llarg de sis mesos de treball i el seu títol fa referència a la potencialitat de l'obra de generació de múltiples imatges i significats. El projecte es va presentar públicament en tres ocasions i contextos diversos: en el

marc del Festival Simbiòtic - arts escèniques accessibles- organitzat per l'associació WE ACT, en la programació regular del Centre Cívic Can Clariana i a l'Institut del Teatre com a mostra final i retorn a la comunitat.

La última intervenció es de Llorenç Coll en representació de l'equip del projecte **Sons de Barri, un projecte de música comunitària en el barri de Son Gotleu**

Llorenç Coll Vionesa, Tècnic d'intervenció socioeducativa de l'Àrea d'Educació i Esports l'Ajuntament de Palma

Margalida Furió Terrasa, Professora Titular del Departament de Pedagogia i Musicologia del Conservatori Superior de Música de les Illes Balears (CSMIB)

Eulàlia Salbanyà i Benet, Professora Titular del Departament de Pedagogia i Musicologia del Conservatori Superior de Música de les Illes Balears (CSMIB)

Antoni Josep Salvà Andreu, Director General del Grup Educatiu Sant Josep Obrer (SJO)

Llorenç Coll Vionesa

Graduat en Filologia Catalana i Educador Social. En aquests moments és tècnic d'intervenció educativa de l'àrea d'Educació i Esports l'Ajuntament de Palma. Desenvolupa programes com Escoles Obertes i Compartim l'Educació.

Té més de 20 anys d'experiència de treball en zones d'alta vulnerabilitat social i exclusió infantil i juvenil, aquesta tasca és desenvolupada des d'una perspectiva preventiva en atenció individual, grupal, comunitària i espais de treball en xarxa.

Fa deu anys que treballa en programes de millora d'èxit escolar, de suport a la millora de la participació de les famílies i entitats socials en els projectes educatius majoritàriament de centres públics d'Educació Primària, coordinació del Programa de Escoles Obertes i de la comissió educativa de Son Gotleu a través del projecte BarriEduca.

Es va iniciar la presentació contextualitzant el projecte tant el context l'entorn, el context socioeducatiu, la tipologia de barri, famílies i comunitats i es va destacar a la seva vulnerabilitat social, l'existència d'espais de treball en xarxa al barri de Son Gotleu. La comissió educativa i el projecte BarriEduca.

Els agents implicats inicialment en el projecte van ser Fundació Sant Josep Obrer, l'Àrea d'Educació. Programa d'Escoles Obertes. Aj Palma. Tècnic d'intervenció educativa i el Conservatori Superior de Música de les Illes Balears

Les necessitats detectades des de les quals es va articular:

- Inexistència de serveis socioeducatius artístics i culturals dirigits a la població infantil i juvenil del barri
- Necessitat de cohesió de la comunitat educativa del barri a través d'un element comú: la música
- Falta de sentiment de pertinença a la comunitat

D'aquesta manera els objectius que ens van definir per *Sons de Barri* van ser:

- Aconseguir que l'activitat musical duta a terme reverteixi en el propi barri, millorant el **sentiment de pertinença** a la comunitat, la **convivència** en els espais públics i dinamitzant la **vida comunitària**.
- Desenvolupar un **projecte comú** i corresponsable entre tots els agents i entitats (mestres, centres escolars, Conservatori, Àrea d'Educació Municipal i famílies).
- **Integrar diferents col·lectius** mitjançant activitats socials i comunitàries, essent la música l'element de cohesió.
- Fer que els infants, joves i famílies del barri siguin els **protagonistes reals del projecte**.
- Fomentar la **inclusió de col·lectius amb diversitat funcional** en accions i activitats del projecte individualment i grupal.

Adreçat a infants i joves de la barriada de Son Gotleu (des de 6 fins a 18 anys) del barri i dels centres educatius del barri de Son Gotleu les activitats que es realitzen són:

- CORAL: 1 hora en horari no lectiu a la setmana
- 2 concerts a l'Auditori del Conservatori Superior
- 1 concert final de curs en el barri: Plaça Orson Welles

-
- 1 concert conjuntament amb alumnes de Mater
 - Concerts coral i instrumentals als centres educatius
 - Jornades familiars *Encanta't*
 - INSTRUMENTS: mitja hora en grups reduïts a la setmana
 - ORQUESTRA: dues hores col·lectives els dissabtes pel matí

En un projecte on l'articulació entre diferents actors es fonamental. Es destaca la implicació i participació dels centres públics de Primària i Secundària del barri de Son Gotleu (Joan Capó, Gabriel Vallseca, Es Pont, IES Josep Sureda i Blanes) i CEE Mater Misericordiae i les col·laboracions de la Banda de Música de l'Almudaina del propi barri i de l'Escola de Música d'Algaida.

Per tal de abordar també les dificultats, es comparteix amb l'auditori les que han sigut observades fins ara per l'equip:

- La incorporació i participació de les famílies de manera més activa en el projecte.
- Construcció inicial d'un projecte des del voluntarisme.
- Complexitat d'inclusió del projecte en els centres educatius: Inclusió dins l'horari lectiu i la implicació dels membres educatius. Canvis de direccions i mestres de música interins
- Sostenibilitat i finançament: Suport d'altres entitats: Ajuda en Acció a través de línies de subvenció de la Conselleria d'Afers Socials i Cooperació, La Caixa, Iberostar, Ajuntament de Palma. Acords de col·laboració. Necessitat d'una estructura pròpia
- Inclusió de tota l'oferta socioeducativa i lúdica a la barriada
- Creixement ràpid del projecte i vinculació als tempus de subvencions: fins on podem arribar.

Es va acabar algunes qüestions que preocupaven al projecte:

- Com sostenim i donam estructura sòlida al projecte?
- Com mantenim i ampliem les línies de col·laboració amb diferents entitats i administracions? Mantinent la independència...
- Com donam a conèixer, obrim la participació i impliquem i a les famílies?
- On volem arribar?

Finalitzem la Jornada amb l'espectacle de **Lisarco Sinergy**. Imagina un espai sense fronteres, sense prejudicis. Imagina un espai compartit, generador de vincles, on compartir vivències i potenciar la nostra capacitat per crear junts. Imagina un espai on les sinergies es produeixen de forma natural.

Utòpic? Ara, fixa aquest lloc en la teva ment i trasllada-ho a la Sala Petita. Nou artistes, músics i ballarins materialitzen la coreografia i creen i recreen paisatges i llocs, transformant l'espai físic. Nou artistes que trenquen barreres i proposen nous models de relació entre l'espectador i l'escena, que exemplifiquen tot un canvi de paradigma. Què està passant? Colectivo Lisarco desenvolupa projectes artístics inclusius i pedagògics. Treballen amb la intenció de fomentar una cultura més oberta, basada en el comunitari, la creació grupal i les pràctiques col·laboratives com a model artístic, educatiu i social. Aquesta reconeguda companyia se centra en la creació de peces coreogràfiques, on música i arts visuals dialoguen i llancen interrogants.